

מסורת הש"ס

[illegible]

דס שטימט נשטמט או לאזער שטימט
ע אה הוישט וואכ"כ נשטמט הגרמ
אז מרץ הא כמחל דלמח ים שטימט
על המפרקת מחזורי הילוף נשפיק
על חז מדי נבלה: מלק. עקדשים
דס לכן ולא בגדים שלבש אחר שהיא
(א) מנבלה וטרפה לא יחל לטמאה בה
טמא עד הערב וטהר ויבדק משערי
ית בליעמו הווא לא יגע בה (א)לא
על נבלה מ"ל לא יחל לטמאה בה
לעיה ולא באחרת יאח נבלה בזהמה
העוף טמא מן הכתוב מהאי קרא
י' בה בה אהה מוטמא בדיה בלעיה
שיור לנוע ונאש כשיור אכילה
בזהה מפרקת רובו בשר עיור טרפה
ועין ויחזקן כפסין הרי זו כשוחט את
ומרין האם (קג): דמטמא וואי עוף

שחט את הוושט ונמנמאת הגרגרת שמוטות ואין ידוע אם
 מסובות אלמא ים עיקרן בעוף דהא בעוף קמיייר מדיקמני
 יא לך מתינמא אמתיתמא דהא דרמי דר יחזקאל מתינמא
 תא קרימא לן [ו' ע"א] בשל מורה הלך אחר המחמיר: ורוב
 מפרסכת דתתא משה היא שחטת דלמאן מכלל לא מט
 ר מנמא נגדיש שחט שחט בשחט שחט שחט שחט שחט
 מנמא בלעיה וז לנדב וכלו ליעין לה בחורת הכנים [ואחר
 ר חאלל נבלה וטריפה באזרח ונגר ויבט נגדיו ורחק במי
 נבלת הכמה מטמאה אבות הבליעה כגון חתול וז חציר
 מטמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא טמא
 חלה אכילתא נדבית כל יאכל ובמיז כל לטורח חור
 טוגע נבלתה וגו' הלך על כרחק בעוף משחטי יכול נב
 א כנגנו מנמא טמא נבית הבליעה הכמה שחטתה כי
 ליעה ואין כן למא נאמר בדבמה והאכלו מנמא (אם)
 וכל כי טמאה נבלת שחט טמא חלה וז נבלת: ופי' אמת
 כיון דלא מליקה היא הוה"ו כשבור מפרקתו כשחטת
 קהא(י) טריפה שחטתה אינה מטמאה ופי' דבשל מוקדשי

שמואל כל הכשר בשחיטה כן
פליגא אמר ועירי נשברה מפני
אנן נמי תניא אמר מלך בסכין ממ
מליקה זו היא שחיטה תתני
דלאו שחיטה היא כלל מאי תני
מפני שהוא דורס מ"ד מפני שה
מוליך ומביא במליקה בשר ומי
שהוא מחליד אמר לך חלדה ה
הכא הא מוגליא אמר רבא אי
אביי ותקשי לך עולה העוף דכ
התם כדי לקיים בה מצות הבה
בהבדלה וכל שאינו מעכב
סימוני לרבנן דלא מעכבי
שישנו בשחיטה ישנו בהב

הגברת ואח"כ שחט את הושט פסוק זה היה מנשה ואמרו כל קצק שבמיתו גברה דיוף הכשרו בסמין אחד. וז' בעוף מן התורתי. וכיון דלגא איפסוקה עמיו: **בבלה**. וטומאה מל' אע"פ שה' בסמין **בבלה** היא והואיל בבל שוף ש' בדמיו ואין לה טומאה מגע לגמרי אלא ויורקא (כז) וכתיב נמי (שם ז') והנפס' יורקא דתניס' (ולקמן דף ק) יכול תהא טומאה כמגעיה וטומאה בית הכסמריה כמגעיה מטעמה ש' שאין לה טומאה מטעמה כמגעיה (ולקמן דף ק) ויורקא (יא) ובבלה בהמה מקי' מה העוף שאני מ' אלא תהא מטעמה בבלה בהמה בבית הכסמריה כמגעיה וטומאה מפרש' התם בעגלה הוה וכל' בבלה ויהא מליקת' והערפא וקיימא לן בהעור והרועז ולקמן נמי דקדשים היא היא מדרבנן היא בעגלה הוא: מליקת' ו' היא שחיטת' קשאו לנפשו ממנו דקמי' במתני' **בבלה**: שהוא מחול. לאחר שנחפרקו

קבמו א מ"י פ"א מהל' שמיטה ה"א סמ"ג
בש"ן קנ עוש"ע י"ד ס"י
י ס"א א:
קבמו ב מ"י פ"ג שס
ה"ד סמ"ג שס
עוש"ע י"ד ס"י כד ספ"ק
טו:
קבמו ג מ"י שס ה"ג
זכ"ר מהל' שמיטה
הטומאה ה"א סמ"ג
שס ט"ו"ד סימן כ:
קבמו ד מ"י פ"א מהל'
ספ"ק מוקדשין
ה"א

[illegible]